

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214010038
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3214010038.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2014 odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obžalovanej

nar. XX.XX.XXXX v Q. M. Q., trvale bytom Q. M.XX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 1T/17/2014-405 zo dňa 19.05.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 1T/17/2014-405 zo dňa 19.05.2014 bola obžalovaná S. U. uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., ktorého sa dopustila tak, že od mesiaca január 2013 do 11.09.2013 neoprávnene nakladala s nezisteným množstvom psychotropnej látky pervitín, ktorý opakovane kupovala od presne nestotožnených osôb v meste Sereď, pričom takto získané psychotropné látky prechovávala pri sebe a v byte na ul. 5. apríla v Bánovciach nad Bebravou, pričom takto získaný pervitín aj sama užívala a ďalej opakovane predávala v Bánovciach nad Bebravou najmenej siedmym konzumentom a to:

- L. L., ktorému pervitín poskytla najmenej 15-krát v období mesiacov máj 2013 až september 2013 v Bánovciach nad Bebravou a to na byte obvinenej S. U. na ulici X. apríla XXX/XX, alebo v byte L. L. na ulici P. XXXX/X,

- W. U., ktorému pervitín poskytla najmenej 5-krát v období mesiacov máj až september 2013 v Bánovciach nad Bebravou a to za finančnú odplatu 10,- Eur za dávku v papierovej skladačke, ako aj za výpomoc na záhradke obvinenej S. U.,

- C. L., ktorému pervitín poskytla najmenej 3-krát v letných mesiacoch roka 2013 v Bánovciach nad Bebravou, a to na byte obvinenej S. U. na ulici X. apríla XXX/XX, a to najmenej 1krát za finančnú odmenu 10,- Eur za jednu obálku s pervitínom,

- J. U., ktorému predala pervitín najmenej 8krát a to za sumu 8 až 10,- Eur za jednu skladačku v mesiacoch apríl až júl 2013 v Bánovciach nad Bebravou, a to pri predajni LIDL alebo na byte obvinenej S. U. na ulici X. apríla XXX/XX,

- A. D., ktorému predala pervitín najmenej 3krát, a to za sumu 10,- Eur za jednu skladačku v priebehu mesiacov január až september 2013 a to v Bánovciach nad Bebravou pri dverách bytu obvinenej S. U. na ulici X. apríla XXX/XX,

- A. L., ktorému predala pervitín najmenej 5-krát, a to za sumu 10,- Eur za jednu skladačku v priebehu mesiacov január až september 2013, a to v Bánovciach nad Bebravou v byte obvinenej S. U. na ulici X. apríla. XXX/XX,

- následne dňa 10.9.2013 v čase okolo 17,00 hod. v Seredi kúpila od osoby s prezývkou "N." 1 kubík pervitínu za sumu 40,- Eur, z ktorého časť, pol dielika pervitínu za sumu 5,- Eur predala dňa 11.09.2013 o 18.00 hod. v Bánovciach nad Bebravou pri garážach na sídlisku R. v papierovej skladačke s nápisom "T." T. Y., následne dňa 11.9.2013 o 18,00 hod. po obmedzení jej osobnej slobody príslušníkmi Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku obvinená S. U. dobrovoľne vydala 1 ks plastovej časti injekčnej striekačky s obsahom kryštalickej látky, ktorá obsahovala po znaleckom skúmaní 159 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, 1 ks papierovej obálky s textom " R.", v ktorej sa nachádzala látka, ktorá na základe znaleckého skúmania obsahovala 42 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvyklej jednorazovej dávke drogy, 1 ks papierovej obálky s textom "F.", v ktorej sa nachádzala látka, ktorá na základe znaleckého skúmania obsahovala 47 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Bola za to odsúdená podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6,5 roka. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanej uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej uložil aj ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Podľa § 98 ods. 3 Trestného poriadku súd nariadil zničenie vecí, a to 2 ks kovových lyžičiek.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora krajskej prokuratúry. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste a zaradení obžalovanej do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Prokurátor namietal, že v predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. Vo vzťahu k obžalovanej neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery páchatelky, ktoré by vyznievali v jej prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na to, že obžalovaná sa dopustila mimoriadne závažnej drogovej činnosti, na potlačovanie ktorej je prvoradý celospoločenský záujem. Obžalovaná drogy predávala opakovane najmenej 6-tim osobám a na predaj využívala svoj byt, kde vychovávala aj svojho maloletého syna. Dopustila sa preukázateľne najmenej 39-tich predajov drogy a trestnú činnosť páchala po dlhší čas. Vo veci teda vôbec nie sú dané také osobitné okolnosti prípadu, umožňujúce aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák. Pokiaľ boli u obžalovanej priznané 2 poľahčujúce okolnosti, ich existencia je zhodnotená pri znížení hornej hranice zákonnej trestnej sadzby o 1/3, avšak nemôže byť sama o sebe dôvodom na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák. Tým dôvodom nemôže byť ani postoj obžalovanej, ktorá sa chce podrobiť ochrannému protitoxikomanickému liečeniu a ani skutočnosť, že jej syn je vychovávaný bez otca. Napokon namietal aj zaradenie obžalovanej na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V prípade obzvlášť závažného zločinu mala byť páchatelka zaradená do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a práve poľahčujúce okolnosti, že sa dooznala k spáchaniu trestného činu a napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti, malo byť zohľadnené v jej zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. v napadnutom rozsudku výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanej uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej hranici upravenej trestnej sadzby § 172 ods. 2 Tr.zák. s jej zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal podanému odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Obhajca obžalovanej v rámci konečného návrhu žiadal odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydala vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu, najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov, preukazujúcich trestnú činnosť obžalovanej, a teda jej vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Odvolací súd zastáva jednoznačné stanovisko, že použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu súdom je adekvátne použitiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, samozrejme pri plnom uznaní si viny zo spáchania skutku obžalovaným. Práve túto skutočnosť súd posudzuje ako ďalšiu okolnosť prípadu, dôležitú z hľadiska použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa preto správne postupoval aj pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanej, keď zohľadnil veľmi dôležitú okolnosť, a to práve jej vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré aj akceptoval. Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody, vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní, prichádza v tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Uvedená okolnosť, podľa názoru odvolacieho súdu, má vplyv pri rozhodovaní o treste v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 a § 39 ods. 3 Tr. zák. Obžalovaná tým, že pred súdom vydala vyhlásenie o vine, podstatne uľahčila súdu dokazovanie jej trestnej činnosti a podľa názoru odvolacieho súdu tak, ako bol už vyslovený vo viacerých rozhodnutiach, je ho možné postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom. Obžalovaný, ktorý vydá na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, si podľa názoru odvolacieho súdu týmto spôsobom jednoznačne vytvorí podmienky pre postup súdu obdobný ustanoveniu § 232 ods. 3 Tr. por., ktoré dáva právo prokurátorovi dohodnúť sa s obžalovaným na treste, a to aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Takýto postoj obžalovanej je potrebné potom podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne pri ukladaní trestu zohľadniť práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Vyhodnotiť tento postoj obžalovanej, iba ako poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v doznaní páchatel'a, oľutovaní trestného činu, či napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchanej trestnej činnosti. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. teda odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné.

S poukazom na ďalšie skutočnosti, dotýkajúce sa osoby páchatel'a a možnosti jeho nápravy nepochybil súd prvého stupňa ani v tom, pokiaľ obžalovanú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V osobe obžalovanej nejde o tak narušeného páchatel'a, aby bolo potrebné prevychovávať ho v zákonom vyžadovanom najprísnejšom zariadení ani v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V osobe obžalovanej ide o prvotrestanú osobu a ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že účel trestu, spočívajúci v prevýchove páchatel'a, bude plne zabezpečený aj výkonom trestu odňatia slobody v najmiernejšom zariadení. O tomto závere napokon nasvedčuje aj správa z ústavu na výkon väzby o skutočne disciplinovanom sa správaní obžalovanej počas výkonu väzby.

Keďže súd prvého stupňa nepochybil ani vo výrokoch o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, ani vo výroku o uložení ochranného dohľadu v trvaní 2 rokov a vo výroku o zničení vecí, odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny a odvolanie prokurátora následne podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.